

- 11 ¹¹ καὶ εἶπεν Βαλακ πρὸς Βαλααμ Τί πεποίηκάς μοι; εἰς κατάρασιν
 12 ἐχθρῶν μου κέκληκά σε, καὶ ἰδοὺ εὐλόγηκας εὐλογίαν. ¹² καὶ εἶπεν
 Βαλααμ πρὸς Βαλακ Οὐχὶ ὅσα ἐὰν ἐμβάλῃ ὁ θεὸς εἰς τὸ στόμα
 μου, τοῦτο φυλάξω λαλήσαι;
- 13 ¹³ Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Βαλακ Δεῦρο ἔτι μετ' ἐμοῦ εἰς τόπον
 ἄλλον, ἐξ ὧν οὐκ ὄψῃ αὐτὸν ἐκεῖθεν, ἀλλ' ἢ μέρος τι αὐτοῦ ὄψῃ,
 14 πάντα δὲ οὐ μὴ ἴδῃς, καὶ κατάρασαί μοι αὐτὸν ἐκεῖθεν. ¹⁴ καὶ
 παρέλαβεν αὐτὸν εἰς ἀγροῦ σκοπιὰν ἐπὶ κορυφὴν λελαξευμένου
 καὶ ψκοδόμησεν ἐκεῖ ἑπτὰ βωμοὺς καὶ ἀνεβίβασεν μόσχον καὶ κριὸν
 15 ἐπὶ τὸν βωμόν. ¹⁵ καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ Παράστηθι ἐπὶ
 16 τῆς θυσίας σου, ἐγὼ δὲ πορεύσομαι ἐπερωτῆσαι τὸν θεόν. ¹⁶ καὶ
 συνήντησεν ὁ θεὸς τῷ Βαλααμ καὶ ἐνέβαλεν ῥῆμα εἰς τὸ στόμα
 17 αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ἀποστράφητι πρὸς Βαλακ καὶ τάδε λαλήσεις. ¹⁷ καὶ
 ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν, καὶ ὅδε ἐφειστήκει ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως
 αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Μωαβ μετ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ Βα-
 18 λακ Τί ἐλάλησεν κύριος; ¹⁸ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν
 Ἀνάστηθι, Βαλακ, καὶ ἄκουε·
 ἐνώτισαι μάρτυς, υἱὸς Σεπφωρ.
- 19 ¹⁹ οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ θεὸς διαρτηθῆναι
 οὐδὲ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἀπειληθῆναι·
 αὐτὸς εἶπας οὐχὶ ποιήσεις;
 λαλήσεις, καὶ οὐχὶ ἐμμενεῖ;
- 20 ²⁰ ἰδοὺ εὐλογεῖν παρείλημμαι·
 εὐλογήσω καὶ οὐ μὴ ἀποστρέψω.
- 21 ²¹ οὐκ ἔσται μόχθος ἐν Ιακωβ,
 οὐδὲ ὀφθήσεται πόνος ἐν Ἰσραηλ·
 κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ,
 τὰ ἐνδοξα ἀρχόντων ἐν αὐτῷ.
- 22 ²² θεὸς ὁ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου·
 ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ.
- 23 ²³ οὐ γάρ ἐστιν οἰωνισμὸς ἐν Ιακωβ
 οὐδὲ μαντεία ἐν Ἰσραηλ·
 κατὰ καιρὸν ῥηθήσεται Ιακωβ καὶ τῷ Ἰσραηλ,
 τί ἐπιτελέσει ὁ θεός.
- 24 ²⁴ ἰδοὺ λαὸς ὡς σκύμνος ἀναστήσεται
 καὶ ὡς λέων γαυριωθήσεται·
 οὐ κοιμηθήσεται, ἕως φάγη θήραν,
 καὶ αἷμα τραυματιῶν πίεται.

¹¹ εποιησας A | ευλογησας A || ¹² εαν > A || ¹³ ων] ου A || ¹⁷ και
 οδε (cf. 6)] ο δε B* || ²¹ τα] + δε A† || ²² θεος] pr. ο A | αυτους] -τον A